

“ఇంత చిన్నవయసులో చావటం అన్యాయంగాక మరేముంది?”

“సరే! దానికి ఎవరేంజేస్తారు.”

“చేసిందంతా మనమే - ప్రత్యక్షంగా కాకపోయినా పరోక్షంగా అతని చావుకు మనమే కారణం.”

“ఏదీనిన ప్రేవుంది నీ వాదన - కాలందీరి ఆయన జనీ నీ వాగు జేమిటి.”

“ఆయన కాలం తీరటానికి మనం కారకుల మయ్యమునే చే చెప్పటం.”

ఇంతలో మాతాత్ముగా వొక నూతనవ్యక్తి వల్లు వాసపు దుస్తులతో అక్కడి కొచ్చాడు. అతడు అంతకుముందు కొంతసేపటినుండి చెట్టుచాటున నిలబడివుండటం ఎవరూ గమనించలేదు. మాతాత్ముగా వొక కొత్తవ్యక్తి తమ మధ్యనచ్చి నిలబడటంతో అక్కడ సమావేశమైనవారంతా నీశ్చేష్టలయ్యారు.

“మంచి సమయానికే వచ్చాను. వచ్చి రావటంతోనే యింత నిలువైన సమాచారం దొరకటం ఎప్పుడోగాని జరుగదు. మీ పేరు గరటయ్య అనుకొంటాను. మీరు రంగయ్యగారు. మీ పరిచయం నా మనదాగ్గంగా ఎంచుకుంటున్నాను...”

“మీ రెవరండి -” రంగయ్య చురుచుర అతనివైపుదూసి అడిగాడు.

“నేను పోలీసుఅఫీసర్ను. సి. వి. డి సెక్షను. పంతుల్ని ఎవరో చంపారని తెలిగ్రాం వచ్చింది ఇన్వెస్టిగేషన్ కార్యభారం నా నెత్తినబడ్డది నా బాధ్యతను నెరవేర్చటంలో మీలో కొందరికి బాధ కలుగవచ్చు. కాని అశోక ధర్మచక్రం క్రింద వున్న మనం న్యాయంకొరకు అవన్నీ ధిరిం చాల్సి వుంటుంది. ఇంతకుముందే మీరు ముచ్చటించుకొనే మాటలు వినే అత్యుత్తమభాగ్యం నాకు కలిగింది. దానివల్ల అత్యంత క్షిప్రమనుకున్న యీ కార్యం చాలావరకు సులువైనట్లు కనబడుతుంది. మీరు మాట్లాడుకున్న దాన్ని బట్టి పంతులును చంపింది మీరేననే అనుమానం నాకు తోస్తోంది.” అని గడగడా మాట్లాడేశాడు.

“మేమేం అనుకోలేదండి.” గరటయ్య - రంగయ్య దీనంగా అన్నారు.

“పంతులు చచ్చాడు. పీడ వదలిపోయింది - అని అనుకోలేదూ.”

“లేదండి.”

“నిజం చెప్పండి - అన్యాయంగా చచ్చాడని గూడా అనుకున్నారు.”

“బడి తీసేశారు. జీతం రాలేదు. పనులు పడి తిండిలేక చనిపోయాడు. అందువల్ల ఆమాట అన్నానుండి.”

“అన్నారు కాబట్టే నేను చెప్పగలుగుతున్నాను. చూశారూ - మీరు చెప్పిన కారణం యింకా గొప్పదైనటువంటి నేరా

నికి పాత్రమాతుంది. స్వరంత్ర భారత దేశంలో తిండిలేకుండా చచ్చాడని చెప్పడానికి ఎవరికీ హక్కు లేదు.”

“చచ్చాడు కాబట్టి చెప్పానండి.”

“కాదు. మున్నూటికి గాదు. అతడు చావటానికి కారణం మీరు. ఆ మాటే మీరు అనగా నేను విన్నాను. ఒక అప్పన్నా. ఏదీ - ఆ ఫైలిటివ్వు.”

అప్పన్ను చెట్టుదగ్గరనుండి వచ్చి ఫైలు తీసి యిస్తాడు.

“ఈ గరటయ్యకు ఎటోచ్చేమాటా తెలవదండి. ఏదో తెలివితక్కువగా అన్నాడు. మమ్మల్ని కాస్త దయచూడండి -” రంగయ్య వణకుతూ దీనంగా అన్నాడు.

“ఏదో పిల్లలు గలవారేం. దీంట్లో మమ్మల్ని యిరికించబాకండి.” ఫులుల్లాంటి వాళ్లు యీలా పిల్లలైపోవటంతో మట్టా చేరిన జనం ఆశ్చర్యపోయారు.

“అతని చావుతో మీకేమీ సంబంధం లేకపోతే మీ కెందుకయ్యాయి అంభిధయం -”

“ప్రమాణపూరిగా లేదండి.”

“ఆ విషయం కోర్టులో చెప్పండి.”

“ఈ పంతులు చచ్చిపోతూ సాధించేట్టున్నాడు. మామీద కాస్త కనికరంచూపించి ఆ కోర్టులమట్టు తిరిగేట్లు చేయబాకండి.”

“మీరతన్ని బ్రతికివున్నప్పుడు సాధిస్తే - అతను మిమ్మల్ని చచ్చి సాధిస్తున్నాడు. అతని ప్రాణాన్ని తీసేప్పుడు మీరు కోరే కనికరం కాస్తన్నా లేకపోయిందా.”

“అతని ప్రాణాన్ని మేము తీలేదండి.”

“అయితే ఎందువల్ల చచ్చాడు. ఏ రోగం లేకుండా మనిషి అకస్మాత్తుగా

ఎందుకు చస్తాడు.”

“అకస్మాత్తుగా చావలేదండి. రెండు మూడు రోజులు మాటా వలకు లేకుండా వడివుంది...”

“ఒక్కసారి ప్రాణం తీయకుండా చిత్రవధ చేశారన్నమాట.”

“ఒకరు చేసేదేముందండి యిందులో - అతని విధాయకం అట్టుండింది. చనిపోయాడు.”

“ఏదో బడిపంతులు. కడుపు చేత్తో కట్టుకొని మీ పూరు వచ్చాడు. అతన్ని ఎంతవని జేస్తారా -”

“మేమేం చెయ్యలేదు బాబూ అంటున్నా అయ్యగారు చిత్రగించటం లేదు.”

“ఇక చాలించండయ్యాయి సోద - నేను కొన్ని క్రశ్న - లడుగుతాను. నూటిగా జవాబు చెప్పండి.”

“పంతులిది యీ పూరేనా -”

“కాదండి - ఏ పూరైందికూడా మాకు తెలవదు.”

“భార్య పిల్లలు వున్నారా.”

“లేరండి.”

“ఈ పూరికొచ్చి ఎంతకాలమయింది.”

“దాదాపు మాజేళ్ళయింది.”

“అతని స్వభావ మెట్టిది.”

“కొంచెం కొనెత్రిమనిషి.”

“అంటే -”

“ఎవరితో ఎట్లా మెలగాలో తెలవదండి.”

“న్నూలు పరిస్థితి?”

“నిరుటివరకు బాగానే జరిగింది.”

ప్రీతిసుధ

ప్రీతి గర్భాశయ వ్యాధిలను పోగొట్టి ఆరోగ్యం చేకూర్చి, పం తా స ము కలుగజేయును.

1 నెలకు సరిపోవు మందు
1 కులం రు. 4/-

శ్రీపాదకృష్ణమూర్తిశాస్త్రి అండ్ సన్స్
రాజమండ్రి.

“తర్వాత—”
 “ఒంటిపూట బడి వచ్చిందన్నాడు. కాంతో అతని స్వభావం మారిందండి.”
 “ఏంజేకాదు.”
 “అందరిని వొంటిపూట రమ్మన్నాడు.”
 “సరే రూలునుబట్టి ఆ విధంగా అన్నాడు.”
 “ఏదో కనిపెట్టి పోవద్దండి”
 “ఓహో - మిమ్మల్ని కనిపెట్టిపోలేదు గనుక యీపని జేకారు”
 “మేమేం చేయలేదండి”
 “పోటీ స్కూలు పెట్టారు కదూ.”
 “మా పిల్లలకు చదువురాదని పెట్టుకొన్నామంటే.”
 “అతని బడికి పిల్లల్ని పోసేలేదుకదూ.”
 “మేము పోసేకపోతే ఆగుతారా - వాళ్లే వెళ్ళలేదు.”
 “సరే అవిధంగా అతనికి మీకు మనస్వర్గు బతులు దేరింది. అతడు మీపాలాల్లో అసలు మీనా ప్రజ్ఞలు వెదికి పేదవాళ్ళకు చెప్పి అర్జీలు పెట్టుకోమన్నాడు. అతడు బ్రతికివుండటం మీకు మహాప్రమాదంగా పరిణమించింది. అందువల్ల వొకనిండు ప్రాణాన్ని నిలుపునా చాత్య చేసే పాతకాదు.”
 “మీరీ విధంగా అభిప్రాయపడితే మేము చెప్పేదేముంది అతనికి రెండు నెలలనుండి తీతంరాలేదు. బడి ఎత్తివేశారు. బొత్తిగా జరుగుతుంటేకుండా పోయింది. ఆఖరికి తిండికి నసిగి చచ్చిపోయాడండి.”
 “హూమ్ - ఆనూట అసభాకవయ్యా. అది అన్నిటికంటే గొప్పనేరం. తిండిలేక చావటం మన రాజ్యాంగం వొప్పకోదు. అదీకూడా గాక మన ఆంధ్రరాష్ట్రంలో కొవలసినంత మిగులు ధాన్యంవుంది.”
 “ఏదో పల్లెటూరోళ్ళం బాబూ - ఆమాత్రం తెలిసి చచ్చిపోలేంకాదు. కాస్త మామీద దయమాపండి”
 “సక్రమంగా విచారణ చేసి రిపోర్టు సంపాదించా విధి.”
 “ఆ రిపోర్టులో నన్ను యిరికించాకండి.”

“ఎందుకూ. ఝాము సేపయింది యిక్కడి కొచ్చి - ఎవ్వడూ కాఫీకూడా యిచ్చిన పాపాన పోలేదు.”
 “నేను నిమిషంలో పెట్టింతుకొస్తానండి భోజనం ఏర్పాటుకూడా చేసి వస్తాను.”
 “త్వరగా రావయ్యా అప్పన్నా! ఆయన వెంట వెళ్ళిరా.”
 రంగయ్య అప్పన్న వెళ్ళారు.
 “గర బలయ్య గారూ - యింతకూ ఆ పంతులు చచ్చినట్లు ధృవపడిందా—”
 “చచ్చినట్టే చెప్పారండి.”
 “చెప్పారుకాని మీరు మాడలేదు. ఈ ప్రాణాల్ని వైద్యుడుంటే పిలిపించు.”
 ఇంతలో కాఫీతీసుకొని అప్పన్న, అతని వెంట రంగయ్య వచ్చారు
 “రంగయ్యా! తిండికూడా మీ యింట్లో నేనా?”
 ‘అవునండి.’
 “అప్పన్న చెప్పాడుకదూ”
 “చెప్పాడండి. అన్నీ తియ్యరైపోతాయి లెండి”
 “అప్పన్నా! యిటురా..” అంటూ అప్పన్నను కొంచెం దూరం తీసుకపోయి ఏదో గుసగుసలాడాడు. ఇంతలో వైద్యుడు వచ్చాడు.
 “వైద్యుడు కరభయ్య వచ్చాడండి”
 రంగయ్య చేతులుకట్టకొని అన్నాడు.
 “పోదాం పదండి—” అందరూ పంతులుంటే వసారాలోకి వెళ్ళారు. చాపమీద పంతులు పంతులొని వున్నాడు. వైద్యుడు చాపమీద కూర్చుని పంతులు చెయ్యి తీసుకొని నాడి మాస్తాడు.
 “నాడి దొరకటం లేదండి.”
 “ఎంతకాల మయివుంటుంది చనిపోయి”
 “ఒక గంటనేవుకూడా అయివుండండి”
 “వోరి పిడుగా - రాత్రే చచ్చిపోయాడనుకున్నాం.”
 ఇంతలో పంతులు మెలిగా కళ్ళు తెరిచాడు. వైద్యుడు కెప్పున కేకేసి వెనక్కి నిరుగబడ్డాడు. అందరూ చాకిలివద్దకు పరుగెత్తారు.

“నేనింకా చావలేదు.” పంతులు హీన స్వరంతో అన్నాడు.
 “ఆ...” అందరు భయ సంకేహాలతో అతనివైపు చూశారు.
 “దాహం యివ్వండి—”
 “దాహ మే కాదు. కాఫీ కూడా యిస్తాం నీవు బతికుంటే అంతే చాలు. ఎవర్రా అక్కడ. వెంకడూ కాస్త మంచి నీళ్ళు పట్టుకరా - కాఫీ పెట్టమని చెప్పా.”
 “నీవు చనిపోయావని లైలి గ్రాం వచ్చింది వైద్యుడు కూడా అట్లనే అన్నాడు. ఇక్కడున్న ప్రతివాడూ అదే మాట చెప్పాడు. నా పైల్లోకూడా అదే రాశాను. నీవు బ్రతికిచాలామందిని ఇబ్బంది పెట్టేట్లున్నావు.”
 “ఏం యిబ్బంది లేదు. నేను చచ్చి చాలాకాలమయింది కొత్త విద్యావిధానం రాగానే చచ్చిపోయాను”
 “అటూ జెప్ప - అయితే నిన్ను చంపి దెబ్బకో కాస్త జెప్ప.”
 “వ్రాళ్ళోవారు—”
 “ఏ ఆయుధంతో చంపారో అదికూడా చెప్పండి.”
 “నూతన విద్యావిధానమనే కన్ తో పోటీస్కూలునే తూటా బెట్టి కాల్చేశారండి”
 మంచిది అవిగో మంచినీళ్ళు త్రాగండి. మీరు కొద్దిలోకూడా యిదేవిధంగా చెప్పాలి. పంతులు గ్లాసెడునీళ్ళు గటగటా త్రాగేశాడు.
 “ఏంరంగయ్యా! పంతులు నాశూకూలాన్ని బట్టి మీ పైకేను బాగా చార్జి అయ్యేట్టుంది”
 “పంతులు బతికున్నాడు కదండి -”
 “అట్టే! అతనే చెప్పాడున్నాడుగా - చచ్చిపోయాననని.”
 “నుట్లాడుతూ చచ్చావంటూ వేయయ్యా పంతులూ.”
 “ఎప్పడో చచ్చిపోయాను బాబూ మీ చలనన. పోటీ స్కూలు బెట్టి నన్ను ఖూనీ చేశారు.”
 “పంతులూ! నీవు బతికున్నావని ఒప్పకో. నీవు స్కూలు మళ్ళీ పెట్టుకొందువుగాని. నీబడికే పిల్లల్ని పంపుతాం. కొత్తయ్యోరు కూడా వెళ్ళిపోయాడట. అది గాక వొంటిపూట బడికూడి పొయ్యిందట. కాంతో వచ్చిందేగా మనకు వేచి”
 “అట్టే! ఆలా వీలులేదండి అతడు చచ్చినట్లు రికార్డుయిపోయింది.”
 “మాడండి - ఆ రికార్డు కాస్త మార్పు చేయించండి.”

వీర్యస్తంభన రసాయనం : కుక్రవత్తము నాపి మంచి బలం వీర్యవృద్ధి కల్గించును. వచ్చి రూ. 5/-

గర్భ నిరోధిని : యిటు మీదట గర్భం రాకుండా ఆపుంక, లోపల్కి నేవించే అతి నమ్మక మైన మందు. రూ 10/-

నవుంసక తైలం : చిన్న బైన అంగ నరములు, తిర్లి యదా కారమై పూర్తి సౌఖ్యముకు రూ 10/-

వై వాట్టి ఖర్చులు రూ. 10-0లు అగును. కొవలసినవో ముందుగాపంపేది డాక్టర్ రత్నం సన్స్, మెడికల్ హాల్, మలకపేట బిలింగ్స్, హైద్రాబాద్.

“అలా వీలులేదండి - ”
 పరవారేదులే బాబూ - మహామహా రిపా-
 ర్ట్లు మాయమైపోతున్నయ - అదికూడా
 గాక పంతులు బతికున్నాడు.”

“ఏదో చాన్సువల్ల బ్రతికాడే అను-
 మందాం. అంతమాత్రంచేత మీ రతన్ని
 చంపాలనిచేసిన ప్రయత్నం తుమించటానికి
 వీలు లేవంటి దారుణమైంది.”

“చెప్పవలసినది - నిన్ను చంపాలనే
 ప్రజ్ఞలేం మా కెప్పుడైనా వున్నదా ? ”

“నాన్నూలుసంగతి చెప్పండిబాబూ.”

“మారాజుగా వెట్టుగో - యివిగో కాఫీ
 తెచ్చారు. ముందివి తోగు.” పంతులు కాఫీ
 త్రాగుతూ “చచ్చేవాణ్ణి బతికిస్తున్నాడు.
 తీరా బ్రతికినతర్వాత - నూలు లేదు
 పొమ్మంటే - ”

“ఎంతమాట పంతులూ - గరటయ్యు మాట
 తప్పేవాడని యీవూళ్లో ఎవరిచేతయినా
 పరికించు - ”

“ఏదోమీదయ...”

“అం లే కాదు - జీత మొచ్చిందాకా
 కాస్త గింజలుకూడా పంపిస్తాలెండి - ”

“ఇక నా విషయం ప్రసలు చెయ్యండి
 రంగయ్యగారూ - ” కొత్తవ్యక్తి అన్నాడు.

“భోంచేయండి - మాటాడుదాం - ”

“ఇక మాట లేమన్నయ - అనుకొన్న
 వేదోయిచ్చేయండి - ”

“పంతులు బ్రతికాడు. బ్రతికానని
 చెప్పుతున్నాడు.”

“పంతులు బ్రతకబట్టే మీ వై కను
 బాగా చార్చి అయ్యేట్టుంది. అతని సాక్ష్య
 మొక్కలే చాలు మిమ్మల్ని జైలుకు పంప
 టానికి. అతన్ని చంపబోయారు. ... ఏమి
 తీరా అప్పన్నా కారు కట్టించుకోండే - ”

“అవునండి. మనకాకే - ”

“చెంబుతో కాస్త నీళ్లు పట్టుకురా -
 అలా వెళ్ళొస్తాం - ఆలోచించి చెప్పండి
 ... త్వరగావస్తాం - రారా అప్పన్నా - ”
 అని పొలంవైపు వెళ్ళిపోయారు.

“ఏం పంతులూ బతే యా పక
 తిన్నావే...”

“నేనేం చేశానండి అయ్యా.”

“సకగాని - నీవు నొక్కసంగతి జెప్ప
 వయ్యా. నన్నెవరూ చంపదలుచుకోలేదు.
 ఆ ప్రజ్ఞలేం ఎవరికిలేదు అని చెప్పా. ఏం. నీ
 నూలుమాత్రం భాయం. జీత మొచ్చి
 దాకా వూళ్ళో గింజలు దిండి పంపిస్తాం.”

“చిత్తం తమ దయండి బాబూ. ఆలాగే
 నని చెప్పుతున్నా గదండి” ఇంతలో అక్క-
 డికి పోలీసులతో నొక జీపు వచ్చింది.

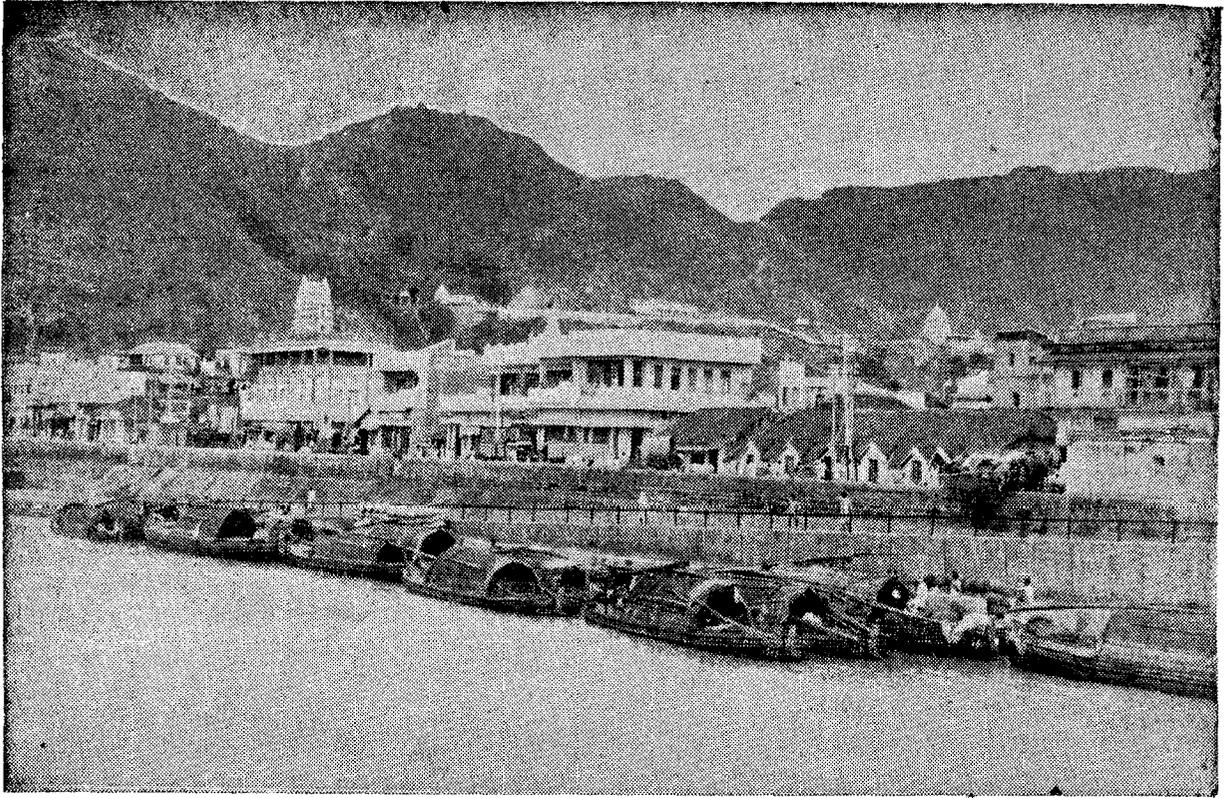
“ఓ రయ్యో - పోలీసుకాకే.” రంగయ్య
 భయపడుతూ అన్నాడు. జీపులోనుంచి
 పోలీసు సబిన్స్ పెద్దరు దిగి వాళ్ళదగ్గరికివచ్చా -

“ఇటేనున్నా నొక బక్కవల్లటి ఎరటి
 కుత్రోడు - నొక కన్ను కొంచెం మెల్లిగా
 వుంటుంది - వచ్చినట్టు చూశారా.”

“వచ్చాడండి-యిప్పుడే జైటికి వెళ్ళాడు.”

“ఎటుపోయాడు - నీళ్ళకి అతను చర్మిక
 దిక్కు చూపండి - పోండిరా. కాగ్రత్తిగా
 పట్టుకరావాలి.”

“ఎవరండి అతను.”

కృష్ణవొడ్డునుంచి బెజవాడ కొండలు, పట్టణం.

ఫోటో: వై. రామకృష్ణారావు—బందరు.

“ఎవరని చెప్పకుంటారు. వాకవోట మంత్రిగారి ఆల్లుడు - మరోవోట సేల్సు టాపు ఆఫీసరు - యింకోవోట పొగాకు యిస్పెక్టరు. ఇట్లే వేసాలు వేసుకొని ప్రజలను బెదిరించి డబ్బుగుంజే వుద్యోగం.”

“ఓరి - యీ డిల్లు ... యిప్పటిదాకా అదిరిపించి చంపాడండి మమ్మల్ని.”

“ఇక్కడే అవతారం ఎత్తాడు”

“పోలీసు సి. బి. డి వని చెప్పి—యీ పంతులు బైరుగమ్మి పడుంటే ఆయన్ని మేము చంపామని కేసు పెట్టతానని గోల చేశాడండి.”

“వాడు పోయినచోట ఏదో ఒక గలభా

వుండాలి. బరే కేపుమారి - మా కారు మోతవిని వెళ్లివుంటాడు కదూ.”

“అవునండి కారు మోత వినగానే - నీళ్లు పట్టుకరమ్మని - యెంబుతో నీళ్లు తీసుకొని వెళ్ళాడు...”

“కారు దూరంగా నిలిపితస్తే చిక్క-వాడే...”

“ఇప్పుడుమాత్రం ఎక్కడి కల్లివుంటాడండి - ఏళ్లు పరుగెత్తి వెళ్ళారుగా”

“మానుండగానే కళ్ళలో దుమ్ముకొట్టి బెల్లె అసాధ్యుడు వాడు...అరుగో - ఏమిటోయ - చిక్కలేమా?”

“చాకలోవులండి అంతా ను. ఎటెళ్ళాడో సతా చిక్కలేదు.”

“అ...వావెంట రండి - వాడి నీవారీ యీ ప్రాంతాలన్ని గాలించి అయినా పట్టాలి - జీపు యిక్కడే వుంటుంది. జాగ్రత్తగా చూస్తుండండి.”

పోలీసులు, యిన ప్యేక్టరు వెళ్లిపోయారు.

“ఓరి వీడికేపు బంగారంగానూ. భయవడి చస్తమికడ గరటయ్యా”

“వాడి మాటలు - వేషం మాడు. ఎవుడు మాత్రం బోల్తా పడకుండా వుంటాడు.”

“అయిన ఎవడయితే వాకేంగాని. ఇంత జీవనాధారం కల్పించాడు మహారాజా...”

పంతులు భక్తితో అన్నాడు. “ఏంది పంతులూ - బడి పెట్టుకోమంది మేము, గింజలు దండి యిప్పిస్తామంది మేము, ఆ కేపుమారోడిని నూరాజాని చేశావే”

“చిత్తమండి ఆయ్యా! వారు చాకపోతే మీకు యీ మంచుబుద్ధి వున్నేది కావనానని నా అనుమానం.”

“సరే. ఏమైతే నేం చచ్చిపట్టు పడుండి కార్నం సాధించావు.”

“ఏదో తమ దయ - రేపటినుండి బడి పెట్టుకోమంటారుగదూ.”

“బడి పెట్టుకొని - మునుపటి సీచ్చి వేసాలు వేయకుండా”

“ఓంటిపూట బడి సద్దతికూడా పోయిందటలేండి. రెండు పూటలా సిల్లలు యధా ద్విగా రావచ్చు.”

“సరే, పోయి, యీ రోజేక్కడయినా వాత పెట్టించుకో...”

“చిత్తం అండి ఆయ్యా - రేపటినుండి బడి పెట్టుకోంటాను.”

“అట్లనే - పో. గరటయ్యా యిక రావోదాం.”

నారసింహ తేహ్యము

బంగారు చేర్చబడినది. మేపా యు,నిక్కాక,నిస్సత్తువ, శుక్ల స్వమును హరించి బలమును, కాంతిని, వీర్యవృద్ధిని కలిగించు వరప్రసాదము—

20 టు|| డబ్బి రు. 8-4-0 పోస్టేజి 15 ఆ. డి. సి. ఏ. డ్రికం పెని. “అయుర్వేదసమాజం” పేరిటేసి-వెల్పారు జిల్లా.

